

TERESA PIASECZYŃSKA

ur. 1930; Rzeszów

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, dwudziestolecie międzywojenne
Słowa kluczowe	projekt Archiwum Historii Mówionej - opracowanie i udostępnienie online najcenniejszych zasobów, dzieciństwo, rodzina, dom rodzinny, ulica Radziszewskiego, wnętrze domu, wygląd domu, wyposażenie domu, choinka, zabawki

5. Wnętrze mojego domu

Zupełnie było inaczej niż jest obecnie. Mieszkanie było chyba duże. Nie byłam nigdy potem w tym mieszkaniu. Był przedpokój, a w przedpokoju wieszak. Z wieszaka zwisał taki kilim i była jakaś skrzynia. I z przedpokoju było wejście na prawo, do jadalni. W jadalni był bardzo ciemny, dębowy komplet. I tak zwana „jadalnia” to był stół na jednej grubej nodze, rozsuwany. Było sześć krzeseł krytych skórą. I to było wszystko bardzo ciemne, czarne prawie. Był duży kredens, ten stolik czarny co tu jest, to też był. Było takie coś na kwiaty, jak ze słomy, z wikliny. Coś takiego było. Radio było chyba, i były dwie szafy w ścianach. Takie z białymi drzwiami, i tapczan przykryty kilimem, nowy. Podłoga, to był parkiet. Nie było żadnych dywanów, były kilimy na ścianach. Ale w jadalni nie. W jadalni był stół i tam się jadło posiłki. Nad stołem wisiał dzwonek elektryczny, i dzwoniło się ewentualnie, jak się coś chciało. I to był jeden pokój. Potem była sypialnia. W sypialni stało łóżko podwójne. Właściwie, to były dwa łóżka w sypialni i nasze łóżeczka stały. I była toaletka, był stolik z takim krzesłem, i znowu były dwie szafy w ścianach. W jednej szafie, to myśmy miały swoje zabawki i były pokoje lalek na półkach. I były szafy. Szafy były dwie. To musiał być duży pokój. Jedna szafa była jednodrzwiowa, a druga dwu. To był drugi pokój. A trzeci pokój, to był tak zwany „salonik” Tam było pianino, ojca biurko z takim krzesłem, okrągły stół i stara kanapka. To mama dostała od swojej matki. Takie mebelki były, takie bardzo delikatne. I śmieję się, że był fałszywy empire, taki na wyginanych nóżkach. I taka kanapka. Jeszcze chyba była jakaś otomana. I tam zawsze była choinka. A choinka była w tajemnicy, nie wolno było zaglądać. W ogóle nie widzieliśmy, kiedy choinka przyszła, czy kto ją ubierał i tak dalej. I nie wolno było tam wchodzić przed świętami. Tylko zaglądałyśmy przez dziurkę od klucza czy choinka jest, czy nie. Bo to przynosił aniołek. A po lewej stronie wchodziło się do takiego małego przedpokoju - był taki mały pokój z oknem. To była służbówka dla

pomocy domowej. I była łazienka, i kuchnia. Pamiętam, że był taki kocioł wbudowany z gorącą wodą, w tej kuchni. Ale chyba była węglowa... czy jednak gazowa kuchnia... A w łazience chyba był węglowy piecyk... nie pamiętam. No i kuchnia była duża, bo była spiżarnia w rogu, tak w ścianie. Był stół i kredens. A w łazience była wanna, chyba umywalka. I mieliśmy psa, jamnika. Więc była sypialnia, jadalnia, salonik i trzy pokoje. Lekcje odrabiałam w tak zwanym „stołowym” albo odrabiałam w sypialni, gdzie był też taki stół. Myśmy się bawiły przeważnie w sypialni. I tam była taka szafa i półki. Na jednej półce były zabawki, a oprócz tego każda z nas miała jedną półkę - pokój dla lalek. No i bawiłyśmy się na tym. Ja miałam lalkę z zamykanymi oczami. Nikt jej nie chciał, żadna z wnuczek jej nie chciała. Była duża bardzo. No i wózek miałyśmy, piłki. Jeździło się na łyżwach w zimie, wylane było przed domem. Był dozorca, który tego pilnował. Siostra ma misie i kota, które dostała jeszcze od ojca. I ma to wyłysiałe, wyleniałe, ale ma.

Data i miejsce nagrania	2017-03-02, Lublin
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Redakcja	Mateusz Czekał
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"